

H.C. Moolenburgh- Op je gezondheid!

'Het is een van de grote narigheden van deze tijd, dat een heleboel mensen er maar een beetje op los leven en niet meer het gevoel hebben dat het leven zin heeft of dat er een bedoeling achter zit. Ik heb het er nog niet eens over of er een God is of niet, maar gewoon een gevoel van: het is fijn dat ik er ben, ik ben goed bezig, ik begrijp dat ik er ben, ik heb een taak in het leven. Ik zie veel jongelui die wanhopig zijn en zeggen: "Is dit nu alles?" Als je geen zinvol leven hebt, dan staat je wil om te leven op een laag niveau en die is uitermate belangrijk voor het afwerpen van ziekten. Het zinverlies in deze tijd is een volkskwaal.'

Deze uitspraak van de huisarts H.C. Moolenburgh in een interview in 2003 in het blad Ode, trok destijds al mijn aandacht. Temidden van alle eenduidige keurslijven die steeds strakker vanuit de overheid aangetrokken worden als het gaat om geneeskunde, kreeg ik hier het beeld van een man die wars van dergelijke zaken, op authentieke wijze, naar gezondheid kijkt. Vorig jaar las ik weer over hem, nu in het blad Happinez.

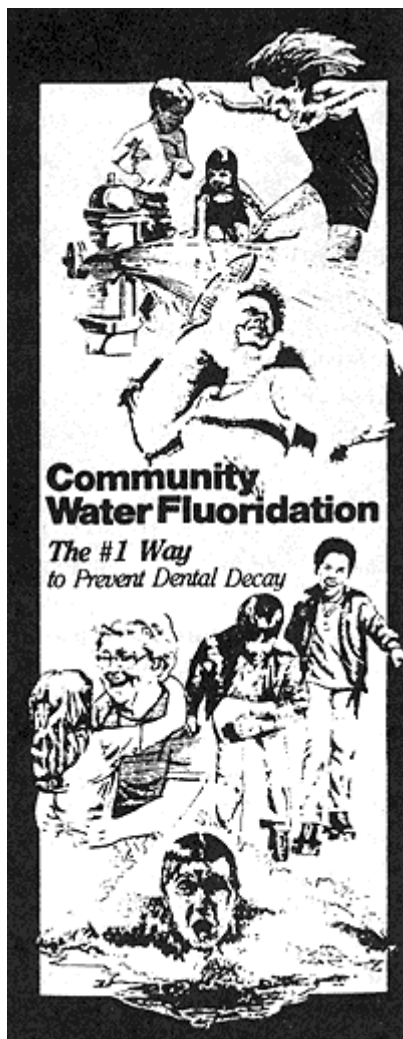
De heer Moolenburgh blijkt een gepensioneerde huisarts te zijn, met vijftig jaar praktijkervaring. Sinds een aantal jaren is hij zich in toenemende mate gaan bezighouden met kinderen die chronische ziektes hebben. Inmiddels heb ik zijn boek gelezen uit 2005: Op je gezondheid! (Uitgeverij Ankh-Hermes) De centrale boodschap van het boek is dat de huidige technologische ontwikkelingen, milieuvervuiling, een breed gevoel van zinloosheid en de in zijn ogen 'beschavingsziekten' van deze tijd, een enorme aanval op de gezondheid van de mens vormt. Het vraagt nieuwe vaardigheden om gezond te blijven, die echter te leren zijn. De geneeskunde die Moolenburgh beoefent noemt hij 'terreingeneeskunde' Als iemand ziek is, is dit eigenlijk al een eindpunt van een proces dat veel eerder is opgestart. Het is essentieel om naar het beginpunt terug te gaan, het proces in kaart te brengen en vervolgens van daaruit de gaten aan te vullen, gebieden schoon te maken en te herstellen. Als een park dat op alle fronten goed onderhouden moet worden. Daarbij onderscheidt hij geest, ziel en lichaam en binnen elk gebied de elementen vuur, aarde, lucht en water.

Zijn aanpak, gecombineerd met zijn halve eeuw praktijkervaringen, leidt tot hele onorthodoxe zienswijzen en tips. Ik heb een aantal stukken genomen die een ander licht laten schijnen op zaken die over het algemeen als heel normaal ervaren worden; fluoride, vaccinaties en de magnetron. Als afsluiting heb ik iets over de Bijlmerramp gekozen, een kleine casus binnen de grote gebeurtenis van 2 oktober 1992, waarbij de overheid, onder aanvoering van toenmalig minister van Volksgezondheid Borst, stuitend arrogant geweigerd heeft allerlei gezondheidsklachten van betrokkenen bij de ramp serieus te nemen.

Fluoride

In de Tweede Wereldoorlog werd de toenmalige president van de Verenigde Staten, Roosevelt, door Albert Einstein gewaarschuwd dat de Duitsers mogelijk anderszins bezig

waren een atoombom te ontwikkelen. Hierop werd in de Nevada woestijn een fabriekscomplex uit de grond gestampt om de Duitsers voor te zijn. De grondstof voor de bom kwam uit uraniumerts, wat bestaat uit twee zogenaamde isotopen: 0-235 en 0-238, waarvan men het 0-235 nodig had. Om dit te verkrijgen moest het uranium eerst gebonden worden aan fluoride, waarna men de twee componenten van elkaar kon scheiden. De chemische verbinding die zo ontstond heette uraniumhexafluoride en deze was vluchtig. Men vroeg aan chemici van een Amerikaanse universiteit of deze stof moeilijkheden zou kunnen veroorzaken, die daarop waarschuwden dat er ernstige gezondheidsrisico's aan deze stof zaten. Bij de productie van de atoombom ontsnapte er uraniumhexafluoride uit de schoorstenen en inderdaad kwamen er problemen bij mens, dier en gewas. Ook ontdekte men dat fluoride op zichzelf een belangrijk aandeel had in de narigheden. Na de oorlog wilde men de atoombomindustrie echter niet ontmantelen. Ten eerste was er de wapenwedloop met de Sovjetunie en ten tweede wilde men proberen de industrie voor het opwekken van stroom te gebruiken. 'Atomen voor vrede' was toen de kreet. Men moest voor dit alles echter grote hoeveelheden fluoride blijven gebruiken en het publiek begon door te krijgen hoe giftig die stof was, zelfs in uiterst kleine hoeveelheden. Er is toen een handig pr-project opgezet, want men had ontdekt dat in streken waar veel fluoride in het water zat, de tanden harder waren. Dat die tanden ook brosser waren en makkelijker braken, net zoals een dode tak makkelijker breekt dan een levende, verzweeg men liever. Zo werd het vervuilinggif fluoride aan het Amerikaanse publiek verkocht als een nieuw wondergeneesmiddel tegen tandbederf. Het was de eerste keer in de geschiedenis dat een gevaarlijke stof werd aangeprezen uit politieke en commerciële overwegingen.

Amerikaanse overheids campagne voor fluoridering van het kraanwater, jaren 70

Al snel haakten de staal- en aluminiumfabrieken en enkele andere industrieën er op in, want ook zij hadden te kampen met juridische procedures wegens fluoride uitstoot. En zo ontstond een van de machtigste lobby's ter wereld en zo ontstond de leidingwaterfluoridering. Een stof die men voor veel geld moest opslaan en die alleen kon worden gebruikt voor ratten- en kakkerlakkengif (een halve dollar per ton) werd ineens voor 256 dollar per ton aan de instanties verantwoordelijk voor de waterleidingcentrales verkocht. Een winst van een miljard dollar per jaar was geboren en ondanks het feit dat men nu weet dat gefluorideerd leidingwater tien procent extra kankersterfte geeft, dat de intelligentie van kinderen wordt aangetast en dat het talloze andere klachten kan geven, gaat men, vooral in de Angelsaksische landen, nog steeds door de fluoridering te pushen, gebruikmakend van alle mogelijke middelen en leugens. Natuurlijk zijn er door het bizarre van deze situatie ook nog andere theorieën over de vraag waarom de politiek tegen beter weten in fluoride blijft propageren. Een van die theorieën

is dat een bevolking de autoriteiten gemakkelijker gehoorzaamt wanneer er fluoride in het water zit. De Russen stopten gedurende de oorlog fluoride in het drinkwater van de Duitse krijgsgevangenen om hen tam te houden. Dat werd mij tenminste verteld door de man die fluoride aan hen leverde. Ook Perkins, de Amerikaanse naoorlogse beheerder van I.G. Farben, zei dat Hitler van plan was geweest de bezette gebieden te fluorideren om de bevolkingen er beter onder te houden. Persoonlijk denk ik dat er een veel geheimzinniger verschijnsel schuilgaat achter de niet-rationele leidingwaterfluoridering. Alvorens ik dit ga uitleggen moet ik de lezer even geruststellen. Sinds 1976 is leidingwater fluoridering in Nederland, na een heftige achtjarige strijd, verboden. Later is die strijd zelfs uitgangspunt geworden voor een grondwetswijziging en is het artikel voor het behoud van de persoonlijke integriteit toegevoegd. Leidingwaterfluoridering is nu dus niet alleen wettelijk maar zelfs grondwettelijk verboden.

Vaccinaties

Nu nog iets over een andere vloeistof die het aanzien van de mensheid fundamenteel veranderd heeft. Het gaat hier om het grootste en meest onverantwoordelijke massa-experiment dat ooit in de wereldgeschiedenis op de mensheid is toegepast, namelijk de massavaccinaties. Voor de Tweede Wereldoorlog bestond er maar één vaccinatie: die tegen de pokken, met behulp van het koepokvaccin. Het is nog steeds onduidelijk wat dit vaccin precies gedaan heeft, want de pokkenincidentie begon allang te dalen voor men massaal begon te enten. Epidemieën en ziektebeelden hebben nu eenmaal de eigenaardigheid dat ze komen en gaan. De vraag is of men met de koepokenting achter de feiten aan heeft gehold. Zeker is dat er, toen de pokken in Europa allang niet meer voorkwamen, veel slachtoffers waren van de zo gevreesde encephalitis postvaccinalis, de hersenontsteking direct na de enting. Veel kinderen stierven, velen hielden blijvend hersenletsel over. Ik herinner me een jongetje uit mijn kleuterklas die aan de enting een vorm van epilepsie had overgehouden. Heden ten dage is de koepokvaccinatie afgeschaft, naar men zegt omdat de pokken uitgestorven zijn. Na de Tweede Wereldoorlog is men fanatiek begonnen met een zich steeds uitbreidend vaccinatieprogramma. Het schema in Nederland ziet er nu zo uit: twee maanden DKTP 1 + RIB 1 drie maanden DKTP 2 + RIB 2 vier maanden DKTP 3 + RIB 3 elf maanden DKTP 4 + RIB 4 veertien maanden BMR 1 vier jaar DTP 1 negen jaar DTP 2 + BMR 2 Verder wordt er al massaal tegen meningitis C geënt en overweegt men de mogelijkheid hepatitis B-vaccin en pneumokokkenvaccin toe te voegen. De hepatitis B is weliswaar grotendeels een probleem bij druggebruikers die met vieze naalden spuiten (daarom vroeger de 'spuitenhepatitis' genoemd), maar het zou

'discriminatie' tegenover de latere druggebruikers zijn als niet elk kind werd ingeënt. Voor medische studenten is de enting verplicht, wat regelrecht indruist tegen het grondwetsartikel ter bescherming van de Persoonlijke Integriteit. In de tweeëntwintig entingen met zes verschillende ziektes die een baby vóór de vijftiende maand te verwerken krijgt, zitten niet alleen de gedode ziektekiemen van de ziekten waar het om gaat, maar de ampullen bevatten bovendien ook de volgende stoffen:

Ethyleenglycol: dit is antivries.

Fenol: dit is een desinfectans.

Fonnaldehyde: een kankerverwekkende stof.

Aluminium: er is mogelijk een verband met de ziekte van Alzheimer.

Thimerosal: gevaarlijk voor de hersenen.

Neomycine: kan allergische reacties geven.

Streptomycine: geeft ook kans op allergische reacties.

Dit lijstje komt uit de Verenigde Staten, maar het onze zal hier niet veel van afwijken. De vaccins worden gekweekt in dierlijke en menselijke weefsels, zoals de nieren van apen, de embryo's van kippen, embryonale cellen van marmotjes, kalfsserum en menselijke cellen uit geaborteerde foetussen.

Iedere intelligente leek kan begrijpen dat hier moeilijkheden van moeten komen. Ten eerste is het hoogst onnatuurlijk om kinderen met allerlei ziektekiemen tegelijk op te zadelen. Geen kind kreeg ooit difterie, kinkhoest, tetanus, poliomyelitis en een haemophilusinfectie op een dag.

Ten tweede omzeilt men met de prik de eerste verdedigingslinie van het lichaam, namelijk huid en slijmvliezen. Dat zijn de delen van het lichaam waar de eerste confrontatie van het kind met ziekten moet plaatsvinden. Men spreekt direct de hoofdverdediging aan, namelijk het bloed, en put daarmee het immuunsysteem uit.

Ten derde is het immuunsysteem van de baby's nog allesbehalve klaar voor zo'n confrontatie. Eigenlijk zou je niet voor de leeftijd van anderhalf a twee jaar voorzichtig met de hoogstnoodzakelijke vaccinaties tegen tetanus en polio mogen beginnen.

De hoeveelheid bijverschijnselen van de entingen vliegen dan ook de pan uit; ik zie ze vrijwel dagelijks. Vooral de kinkhoestenting is voor veel kinderen een ramp. Er komt overigens een nieuw kinkhoestvaccin op de markt.

Wat bijvoorbeeld te denken van een gezond geboren meisje van nu zeven maanden dat direct na de tweede enting een massaal eczeem kreeg? De moeder had veel moeite met het consultatiebureau, omdat men daar erg op de derde enting aandrong, die de moeder uit schrik niet had laten geven. Meestal wordt sussend en bagatelliserend gereageerd als de ouders een verband tussen de klacht en de vaccinatie leggen.

De arts Peter Mansfield uit York in Engeland heeft berekend dat 35% van de kinderen in onze samenleving een min of meer chronische klacht heeft en het is mijn vaste overtuiging dat de te vele en te vroege vaccinaties daar een belangrijke bijdrage aan leveren.

Viera Scheibner, een Australische arts, heeft in haar boek 'Vaccination, 100 Years of Research shows that vaccines represent a Medical Assault on the Immune System' honderd jaar regulier onderzoek naar de effecten van vaccinaties op een rij gezet. Ze ontdekte dat de vaccins een medische aanval op het immuunsysteem vormen. In haar boek beschrijft ze onder andere hoe baby's 's nachts aan een monitor werden gelegd om de ademhaling, die regelmatig en rustig was, met korte pauzes tussen in- en uitademing, te controleren. Na een vaccinatie met het DTP-vaccin (difterie, tetanus, polio) veranderde het ademritme en kwamen er langere pauzes voor. Een verandering die weken kon aanhouden. Het is daarom niet ondenkbaar dat er een verband bestaat tussen de vroege entingen en de zo gevreesde wiegendoed, aldus Scheibner. Sinds men in Japan de entingen uitstelde tot het kind twee jaar was geworden, verdween de wiegendoed daar. Over vaccinatieschade schreef ik een artikel dat opgenomen werd in het tijdschrift Similia Similibus Curentur van 28 maart 1998. Ik laat het artikel hier volgen met enkele verklarende toevoegingen.

Sinds het uitkomen van het boekje Het Post Vaccinaal Syndroom van Tinus Smits, waarin hij beschrijft hoe hij veel kinderen met vaccinatieschade heeft kunnen helpen door middel van nosoden, in de potenties 30K, 200K, MK en 10MK, heb ik zijn therapie sedert 1997 in mijn uitgebreide kinderpraktijk toegepast. Ik heb tot mijn verbazing met deze therapie veel kinderen goed kunnen helpen. Hierbij zal ik niet spreken over genezen kinderen, die leden aan gevarieerde aandoeningen als chronische verkoudheden en bronchitis, en recidiverende pneumonie, astma en eczeem, vaginale afscheiding en vermoeidheid, maar me beperken tot klachten van het centrale zenuwstelsel. Hierbij volgen zestien beknopte voorbeelden (ik heb er drie uitgekozen, EvL)

Boris, geboren in 1993

Als hij drie maanden oud is eerste bezoek wegens dauwworm. Snelle verbetering op koemelkeiwitvrij dieet en het vermijden van fluoridentabletjes. Als hij opgroeit blijkt hij tamelijk stijf te zijn en vertoont hij een spraakachterstand. Op 23 september 1997 krijgt hij eerst BMR- en later DKTP-nosoden. Reeds na twee maanden zegt de juf op school: 'Het is een ander kind' (een veel gehoorde uitdrukking. Hij vliegt vooruit en begint te spreken. In 1998 praat hij gewoon. Zijn stijfheid is verdwenen en hij voetbalt. De laatste keer kwam hij bij mij binnen met twee kapotte knieën en erg stout kijkend, precies zoals hij hoort te zijn. Boris is genezen.

Erwin, geboren 1987

Komt 11 maart 1997 op spreekuur. Hij heeft al een halfjaar dagelijks hoofdpijn op het hoofd. Men kan de oorzaak niet vinden. Vlak voor alles begon in het afgelopen najaar kreeg hij een herhaalvaccinatie DTP en BMR. Hij krijgt nosoden. In mei had hij geen hoofdpijn meer en was blijvend genezen.

Tim, geboren in 1991.

Hij is altijd moe. Zijn fijne motoriek is gestoord. Kijkt altijd de kat uit de boom. Is verlegen, laat zich door iedereen in de hoek dringen, heeft erge angst voor zijn gymnastiekleraar, hangt aan moeders rokken. De moeder zeg 'Thuis en op school is hij een platgeslagen pannenkoek. Hij verzet zich nooit. Op melkvrij dieet wordt hij veel actiever, maar zijn angstige, volgzame, weinig alerte karakter blijft hetzelfde.' Nadat ik hem van november 1995 tot september 1997 had behandeld, kreeg hij DKTP-nosoden. De moeder belt me in paniek op. Hij is 'stapelgek' geworden. Vertoont machogedrag. Valt andere kinderen aan, scheldt de gymnastiekleraar in zijn gezicht uit. Op school leveren andere kinderen en de juf commentaar: 'Dit is een ander kind.' Sindsdien weer normaal, maar het machogedrag is gebleven. Hij voelt zich gelukkiger en wordt in een paar maanden groot en sterk met een breed blozend gezicht en tintelende stoute ogen. Helaas is er nog een fikse leerachterstand en zal hij naar de LOM-school moeten. Het is jammer als je zo'n kind niet in het eerste of tweede jaar krijgt.

Opmerkingen

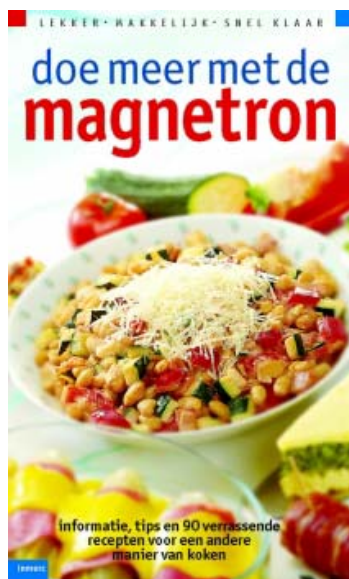
1. Al deze kinderen kwamen bij me nadat ze eerst door de huisarts, soms door de specialist waren behandeld.
2. Zes van de patiënten werden door mij eerst uitgebreid met een E therapie behandeld, voor ik de nosoden inzette. Deze gevallen zijn het indrukwekkendst omdat daar de zuivere nosodenwerking het beste tevoorschijn kwam.
3. Negen van de patiënten toonden indrukwekkende eerstverergering. De meesten na de tweede of derde gift, sommigen pas na de tweede

Evaluatie

Elk van de zestien gevallen is op zichzelf anekdotisch. Zijn echter gevallen nog anekdotisch? Of zijn we bezig een hele generatie kinderen ziek te maken? Zijn de statistieken, die zo langzamerhand door onafhankelijke onderzoekers gemaakt worden over de bijverschijnselen van vaccinatie, ook anekdotisch? Hoeveel van die anekdotische gevallen zijn er eigenlijk? Duizenden? Tienduizenden? We weten het niet, want de orthodoxe geneeskunde erkent alleen die bijverschijnselen die vlak na de vaccinatie optreden. De late effecten zijn daar onbekend. Hoeveel ouders krijgen nog steeds te horen 'het gaat vanzelf wel over' of 'het zit tussen de oren' of ook 'gaat u maar eens met het RIAGG praten'. En toch vermeldt het Haarlems Dagblad van 12 mei 2004 dat de Inspectie voor de Gezondheidszorg een vaccinatieoverzicht heeft gepubliceerd, waarin betreurd wordt dat de vaccinatiegraad van de Nederlandse kinderen wat afneemt en waarin gezegd wordt: '...dat ouders, onder meer in theosofische kring, steeds vaker geloof hechten aan degenen die zonder wetenschappelijke onderbouwing waarschuwen voor de gevaren van vaccinaties. Daarbij worden vaak ten onrechte grote risico's aan de vaccins toegeschreven.'

Zou ik hier even beleefd mogen opmerken dat in Arts en Apotheker (2004-4) vermeld wordt dat dr. Mark Geier en zijn zoon dr. David Geier van de Genetics Centres of America in maart 2004 een studie op basis van vaccinatieregisters van de Amerikaanse overheid hebben gepresenteerd? Het rapport van de Geiers betreft een nieuw terrein in de reeds langlopende discussie over kwik. In hun 'Overzicht van de relatie tussen thimerosal (een conserveermiddel in DKTP-ampullen) en autisme' concluderen zij dat baby's die vaccins met kwik hebben gekregen, een tweemaal zo groot risico lopen op een spraakgebrek en een zesmaal zo groot risico op autisme. U leest het goed: een zesmaal zo groot risico op autisme! zijn dat de risico's die volgens de Inspectie voor de Gezondheidszorg 'ten onrechte' aan de vaccins worden toegeschreven? Zie ook de denigrerende toon waarop over theosofische ouders wordt geschreven. Het is elke keer weer hetzelfde: het gestoord verklaren van iemand die in verzet komt is een reeds lang beproefde methode. Toen de fluorideringlobby in de jaren zeventig niet van het lastige verzet tegen de leidingwaterfluoridering af kon komen, beweerde men dat het verzet gevoerd werd door 'oude mannetjes op geitenwollen sokken'. Dit terwijl de lijst van wetenschappers die er wereldwijd tegen waren, enkele bladzijden namen bevatte, waaronder Nobelprijswinnaars als professor Schatz. Wat staat ons te wachten als we nog meer vaccinaties toevoegen, zoals bijvoorbeeld hepatitis? Zijn we met z'n allen gek geworden?

Ik hoop met deze zestien gevallen te hebben gedemonstreerd dat er een aanval op de hersenen van onze kleintjes plaatsvindt die zijn weerga in de menselijke geschiedenis niet kent.

De magnetron

Het volgende onderwerp dat onder 'vuur' valt is de alomtegenwoordige magnetron. Heerlijk om de fles van de baby in op te warmen of om het bord eten van manlief in te zetten als hij laat van zijn werk thuiskomt. Handig ook voor alle restaurants. Hoe typerend voor onze tijd, waarin alles snel en met een druk op de knop moet verlopen, maar is de magnetron veilig? Een van de belangrijkste artsen op het gebied van biologische kankertherapie is N. Gonzalez uit New York. Ik vroeg hem een keer wat hij van de magnetron vond en hij antwoordde: 'Voor mij is er maar een plaats voor dat ding en dat is de schroothoop! , Waarom zei hij dat? Hier volgen wat gegevens. Een uitspraak van dr. Hans Ulrich Hertel: ' Als je regelmatig voedsel eet dat in een magnetron is ontdooid of verhit, treden er in het bloed veranderingen op die kenmerkend zijn voor de eerste fasen van het ziekteproces van mensen die aan kanker lijden.' Hij selecteerde acht mensen tussen de twintig en veertig jaar die gewend waren macrobiotisch te eten, zodat ze geen compromitterende factoren in hun bloed zouden hebben. Hij ging toen met ze naar een hotel en zorgde ervoor dat ze niet rookten en geen alcohol dronken.

Gedurende acht weken onderwierpen deze vrijwilligers zich aan het volgende experiment:

Op de dagen dat ze speciale voeding kregen werd eerst hun bloed afgenomen voor onderzoek, daarna kregen ze de voeding op een lege maag en daarna werd er op verschillende tijdstippen weer bloed afgenomen. Met een interval van een paar dagen was er telkens zo'n testdag.

De voeding was voor ieder verschillend:

Persoon I: Verse, rauwe melk van een biologische boerderij.

Persoon 2: Verse melk van dezelfde boerderij, maar nu gekookt.

Persoon 3 : Verse melk van dezelfde boerderij, maar nu verhit in de magnetron.

Persoon 4 Gepasteuriseerde melk.

Persoon 5 Rauwe groenten, organisch geteeld.

Persoon 6 Gekookte groenten, organisch geteeld.

Persoon 7 Organisch geteelde groenten, verhit in de magnetron.

Persoon 8 Organisch geteelde groenten, eerst bevroren en toen ontdooid in de magnetron.

De onderzoekers stelden vast dat in het bloed van degenen die magnetronvoedsel hadden gegeten significante veranderingen optraden. Onder andere een daling van de rode bloedkleurstof, van de goede vetten en van de witte bloedlichaampjes. Ook vond hij dat er tijdens het verhittingsproces in de magnetron schadelijke stoffen in het voedsel ontstaan, de zogenaamde radiolyten die de DNA-structuren, ons erfelijkheidssysteem, kunnen beschadigen. De enige andere manier waarop radiolyten kunnen ontstaan is door voedselbestraling met radioactieve stoffen. Stoffen die DNA structuren beschadigen zijn kankerverwekkend.

Het gerechtshof in Bern heeft een uitspraak gedaan in de zaak die door de Zwitserse associatie van dealers van elektrische apparaten voor huishoudens en industrie tegen dr. Hertel was aangespannen, en hem verboden om publiekelijk te verklaren dat het gebruik van een magnetron gevaarlijk is voor de gezondheid. Bij overtreding zou hem een boete van vijfduizend Zwitserse francs worden opgelegd en riskeerde hij een gevangenisstraf van een jaar. Het Zwitserse federale hof in Lausanne heeft de uitspraak een jaar later, in 1994, bevestigd. In augustus 1998 heeft het Europese Hof voor de Rechten van de Mens bepaald, dat de zwijgplicht die Hertel was opgelegd in tegenspraak is met het recht op vrijheid van meningsuiting.

Andere vondsten, door andere onderzoekers:

Er treden in de voeding structuurveranderingen in de aminozuren op (de stoffen die eiwitten opbouwen). Dit kan onder andere tot allergieën leiden. Babyvoeding zou nooit in de magnetron opgewarmd mogen worden. De vetzuren in de voeding worden zo veranderd, dat ze niet meer bij een gezond lichaam passen. Dit heeft onder andere met aderverkalking te maken. Bestanddelen in het voedsel die infecties tegenhouden, dalen sterk. Alle enzymen worden vernietigd en 80% van de voedingswaarde wordt vernietigd; smaak en geur lijden sterk. Er treedt vrije-radicalenvorming op en dit leidt tot beschavingsziekten en veroudering in. Met andere woorden: voedsel uit de magnetron is morsdood en devitaliseert een mens.

Dan nog iets over bacteriën. In de gewone oven bestaat altijd de kans op ongelijkmatige verdeling van de warmte, bijvoorbeeld bij het braden van een groot stuk vlees of van

gevogelte. Bij de magnetron is dit probleem zelfs groter. Koude plekken die blijven bestaan na de voor deze oven kenmerkende korte verhittingstijd, vormen een risico bij besmet vlees. In proeven met besmet varkensvlees kon *Trichinella spiralis* overleven. In gevogelte werd na bereiding nog *Salmonella* aangetoond. In de buikholte van kalkoen uit de magnetron werd, ook na sterke verhitting, nog *Clostridium perfringens* gevonden. Als gevolg van onvoldoende inwendige temperatuur van het voedsel uit de magnetron werden infecties met *Campylobacter* geconstateerd. Bovenstaande vier bacteriën behoren tot de bekende en beruchte bacteriesoorten. Gezien dit alles kunt u maar beter uw pannen gebruiken, gewoon op het gas of op de elektrische kookplaat, en uw ouderwetse oven.

Over de Bijlmermerramp

Op 4 oktober 1992 dook een Israelisch vrachttoestel in een Bijlmerflat. Het was een ramp van grote omvang, maar de na-effecten waren anders dan bij gewone rampen. Speciaal brandweerlieden, reddingswerkers, politiemensen en mensen die in de loodsen werkten waar delen van het ramptoestel waren opgeborgen, begonnen klachten te vertonen. Fibromyalgie (een auto-immuunziekte van het spierstelsel) was er een van. Bepaalde tumoren kwamen veelvuldiger voor. Er werd door de bevolking alarm geslagen, maar de klachten, vooral van chronische vermoeidheid, werden afgedaan als 'posttraumatisch stressyndroom' of, zoals men tegenwoordig zo graag zegt: 'Het zat tussen de oren.'

Op een dag riep mijn assistente me om even mee te luisteren naar de radio. Daar hoorde ik dat in het toestel 57 kg waterstofsilicofluoride, 200 gram aluminiumfluoride en 273 kg verarmd uranium had gezeten. Men gebruikt deze laatste stof als contragewicht om toestellen stabiliteit te geven. Uranium is zwaarder dan lood.

Laat u zich overigens niet in slaap sussen door de term 'verarmd uranium'. Het betekent dat men de isotoop U-235 eruit heeft gehaald voor de productie van atoombommen of brandstof voor kerncentrales maar de overgebleven isotoop, U-238, die meer dan 99% van het uranium uitmaakt, blijft rustig doorstralen.

Dit verarmde uranium kan verwerkt worden in granaten, die door hun zwaarte de pantsering van tanks doorboren. De Amerikanen hebben ze ingezet in het voormalige Joegoslavië en in de twee Golfoorlogen. Dit gaf een enorme radioactieve vervuiling.

Gezien mijn kennis van fluoride kon ik enkele conclusies trekken uit de lading van het toestel. U-238 en fluoride waren samen verbrand bij een temperatuur van 700 graden en dus moest dezelfde verbinding zijn ontstaan die destijds bij het Manhattan Project al zoveel narigheden had gegeven: uraniurnhexafluoride. Dit betekende voor hen die de stof hadden ingeademd een radioactieve besmetting van belang.

Ik nam contact op met een aardig echtpaar, de heer en mevrouw Bertholet, die de mensen in de Bijlmermeer terzijde stonden en die het met me eens waren dat een seminucleaire ramp had plaatsgevonden, hetgeen ze bevestigden in een brief van 3 augustus 1999. Ze deden echter meer dan dat.

Op 4 oktober 1992 liep er, vlak voor de ramp, een Twentenaar door de Bijlmer. Ineens hoorde hij een daverende klap achter zich en toen bij omkeek zag hij nog net hoe het Israëlische toestel zich in de flat boorde. Meteen begon het overal om hem heen te branden, bij probeerde weg te komen en toen ...

Herinnert u zich de verhalen over mannen in witte pakken die door de autoriteiten als een broodje aap werden afgedaan? Deze mannen doken, om de Twentenaar heen, als uit het niets op en hielden hem twintig minuten vast in een schuurtje.

Na de ramp was deze man nooit meer goed geweest en hij had aan beide onderbenen een vreemde aandoening ontwikkeld. De Bertholets namen hem mee naar mijn huis en daar zag ik toen iets wat ik alleen van een documentaire kende.

Toen de Amerikanen hun atoombomproeven in het Stille Oceaan gebied deden, hadden ze niet voldoende beseft hoe gevaarlijk nucleair afval kon zijn. Amerikaans militair personeel had besmet zeewater over de benen gekregen en daarna, in de loop van de tijd, een soort bobbelige olifantshuid ontwikkeld. Deze huid heeft men ook bij Tsjernobyl-kinderen gezien.

De benen van de Twentenaar die ik nu voor me zag, leken wel uit die documentaire weggewandeld. Dit was een door atoomafval besmette huid.

Ik schreef een brief aan de parlementaire enquêtecommissie en legde uit welke chemische reactie er tijdens de Bijlmermerramp was opgetreden en hoe deze reactie bepaalde geheimzinnige medische klachten kon verklaren. Daarop kreeg ik een heel beleefde brief terug

dat ze er zo nodig gebruik van zouden maken. Blijkbaar was het niet nodig, want ik hoorde er nooit meer iets van en de Bijlmerramp staat nog steeds niet bekend als een kleine nucleaire catastrofe. De aan elkaar gelieerde atoom- en fluoridenlobby's waren er weer eens goed vanaf gekomen.

Minister Borst in Buitenhof over de Bijlmerramp, 1996

In 1996, vier jaar na de ramp en talloze meldingen van gezondheidsklachten, ziet minister Borst nog steeds geen redenen voor onderzoek naar de effecten die de Bijlmerramp kan hebben gehad op de gezondheid van de omwonenden en reddingswerkers. Pas in 1999, onder politieke druk, zwicht Borst. In dat jaar bezoekt ze ook voor het eerst de Bijlmerrampplaats. Er komt een enquête commissie, die uiteindelijk o.a. concludeert dat de maatschappelijke reactie op de aanwezigheid van verarmd uranium is onderschat en dat de risico's van deze aanwezigheid onvoldoende herkend zijn. Een andere conclusie is dat traagheid en onderschatting lokaal en landelijk in combinatie met te weinig uitgaan van klachten en teveel van mogelijke oorzaken uiteindelijk de gezondheidsklachten in aantal en aard heeft doen toenemen. Het toenmalige kabinet vond het allemaal veel te boud, deze conclusies. Borst en andere bewindslieden mochten rustig blijven zitten.